

GSG Hukuk

Aylık Vergi Hukuku Bülteni

10/2020

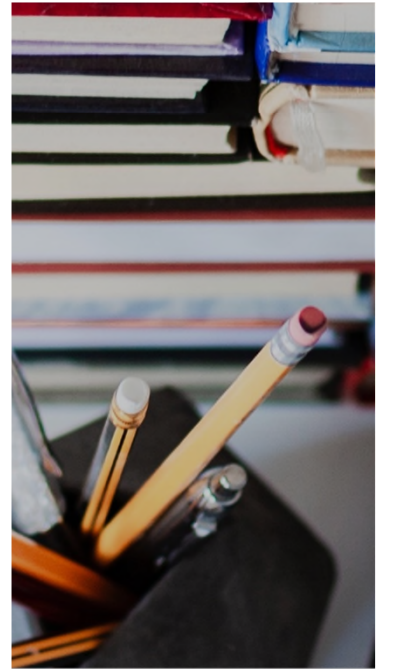
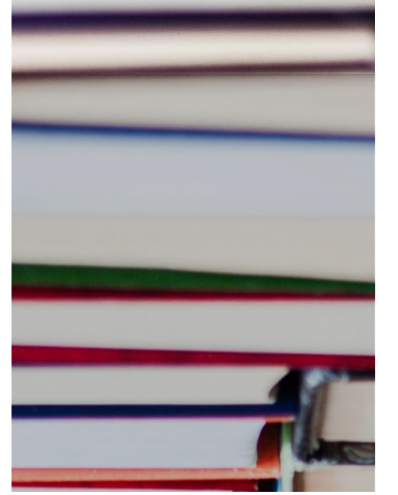
Sayı - 55

www.gsg hukuk.com

Bu sayıda

- 1. Ekim Ayı Güncel Mevzuat Gelişmeleri**
- 2. Uluslararası Vergi Haberleri**
- 3. Dünya'dan Haberler**

1 Ekim 2020 Tarihli Resmi Gazete’de 22/07/2020 tarihli ve 2017/28013 başvuru numaralı Anayasa Mahkemesi Kararı Yayımlandı

Bireysel başvuru konusu olay bandrol ücretinin iadesi için açılan davanın süre aşımından reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir. Söz konusu kararda başvuru, ithal ettiği taşıtlar için sehven ödediği fazla bandrol ücretinin iadesi için Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT) Genel Müdürlüğüne başvurmuştur. Talebine cevap verilmeyen başvuru İdare Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır. Mahkemenin davanın süre aşımı yönünden reddine dair kararına karşı temyiz ve karar düzeltme yollarına müracaat eden başvuru bu istemleri Danıştay tarafından reddedilmiştir.

Anayasa Mahkemesi, söz konusu uyuşmazlığın Başvurucu tarafından yapılan beyan üzerine tahakkuk eden bandrol ücretine ilişkin olduğundan bahisle;

- Başvurucunun beyannameyi verirken farkında olmadığı hatasını altmış gün içinde fark etmesini ve bu süre içinde hatasının düzeltilmesi için idareye başvurusunu beklemek hakkaniyetli olmadığından,
- Mahkemenin dava açma süresiyle ilgili yorumunun söz konusu uyuşmazlığın başvuru dava açmasını imkânsız kılarak başvuru üzerinde ağır bir yüke sebep olduğu, katlanmak zorunda kalınan külfetin hedeflenen meşru amaçlarla orantılı olmadığından

mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşmıştır.

1 Ekim 2020 tarih ve 31261 sayılı (Mükerrer) Resmî Gazete’de yayımlanan 3038 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile "Ülke Bazlı Raporların Değişimine İlişkin Çok Taraflı Yetkili Makam Anlaşması" onaylanmıştır.

30 Aralık 2019 tarihinde Ankara’da imzalanan söz konusu anlaşma ile 25 Şubat 2020 tarihinde yayımlanan 2151 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile getirilen yeni transfer fiyatlandırması dokümantasyon düzenlemeleri çerçevesinde Ülke Bazlı Rapor yükümlülüğü kapsamına giren Çok Uluslu İşletmeler Grubu açısından Ülke Bazlı Raporlama bilgilerinin, Çok Taraflı Yetkili Makam Anlaşması’na taraf olan ülkeler ile Türkiye arasında otomatik değişimine imkân veren hukuki dayanak hayata geçmiştir.

Bununla birlikte, anlaşmaya taraf ülkeler ile Türkiye arasında otomatik bilgi değişiminin başlayabilmesi için Çok Taraflı Yetkili Makam Anlaşması’nın yürürlüğe girmesine yönelik aktivasyon sürecinin tamamlanması gerekmektedir.

Aktivasyon süreci tamamlanmadan ülkeler arasında otomatik bilgi değişimi yapılamamaktadır.

Ayrıca, Ülke Bazlı Raporların Değişimine İlişkin Çok Taraflı Yetkili Makam Anlaşması’na taraf olmak istemeyen ve söz konusu bilgilerin otomatik bilgi değişimi için ilgili ülkeler ile ayrı ayrı ikili anlaşma yapmayı tercih eden ülkeler de bulunmaktadır.

Dokümana ulaşmak için tıklayınız

7 Ekim 2020 Tarihli Resmi Gazete’de Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 520) yayımlanmıştır.

520 sıra no.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde, Vergi Usul Kanunu’nun 160/A maddesinde düzenlenen, sahte belge düzenleme ve kullanma fiilleri ile etkin mücadele kapsamında, sahte belge düzenleme riski yüksek görülen mükelleflere ilişkin düzenleme ve açıklamalar yapılmıştır.

05.12.2019 tarih ve 7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun’un 24. maddesiyle, sahte belge düzenleyen mükelleflerin sahte belge üretimini sonlandırmak ve iktisadi alanda sahte belge sirkülasyonunu azaltmak amacıyla Vergi Usul Kanunu’na, “Mükellefiyet kaydının analiz ve değerlendirme sonuçlarına bağlı olarak terkin” başlığıyla 160/A maddesi eklenmiştir.

Düzenlemeye göre mükellefiyet süresi, aktif ve öz sermaye büyüklüğü, ödenen vergi tutarı, çalışan sayısı, vergisel yükümlülüklerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar dikkate alınarak mükelleflerin vergisel uyum seviyelerine yönelik olarak Hazine ve Maliye Bakanlığının ilgili birimleri tarafından yapılan analiz ve değerlendirme çalışmaları neticesinde, sahte belge düzenleme riskinin yüksek olduğu tespit edilen mükellefler vergi incelemesine sevk edilecek, ayrıca bunların mükellefiyetleri yapılacak yoklama sonucunda, vergi dairesinin görüşü ve ilgisine göre vergi dairesi başkanı/defterdar onayıyla terkin edilecektir. İnceleme neticesine göre mükellefler ile bunlarla ilişkili

kişilerin durumu yeniden değerlendirilecek olup mükellefiyet tesisi/devamı için alınan teminat belirli şartlar dâhilinde iade edilebilecektir.

Özetle düzenlemenin temel amacı, sahte belge düzenleme riski yüksek olan mükelleflerin İdare tarafından bir an önce tespit edilerek bu fiillerinin sonlandırılmasıdır.

Maddeyle Hazine ve Maliye Bakanlığında, madde kapsamındaki işlemlere ilişkin süreleri, elektronik ortamda belge düzenleme zorunluluğunun başlayacağı tarihi, bu madde kapsamındaki mükelleflerin tahsilat ve ödemelerinin tevsiki ile maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme yetkisi verilmiştir.

Bakanlık bu yetkisini 520 sıra no.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde kullanmış ve maddeye ilişkin düzenleme ve açıklamalar yapmıştır.

16 Ekim 2020 Tarih ve 31276 Sayılı (Mükerrer) Resmi Gazete’de 7254 Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Yayımlandı

Kanun’un 10. maddesi ile 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununa ek madde 3 eklenmiştir .Eklenen maddenin getirdiği düzenlemeler özetle aşağıdaki şekildedir:

1. Kırsal mahalle veya kırsal yerleşik alan olarak belirlenen yerlerde gelir vergisinden muaf esnaf ile basit usulde gelir vergisine tabi mükellefler tarafından iş yeri olarak kullanılan bina, arsa ve araziler ile mesken amaçlı kullanılan binalar ve zirai üretimde kullanılan bina, arsa ve araziler, emlak vergisinden muaf olacaktır.
2. Bu yerlerde ticari, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan bina, arsa ve araziler için emlak vergisi yüzde 50 indirimli uygulanacaktır.

Dokümana ulaşmak için tıklayınız

3. Kırsal mahalle veya kırsal yerleşik alan olarak belirlenen yerlerde Belediye Gelirleri Kanunu uyarınca alınması gereken bina inşaat harcı ile imarla ilgili harçlar alınmayacaktır; bu kanuna göre alınması gereken diğer vergi, harç ve harcamalara katılma payları yüzde 50 indirimli olacaktır.

4. Bu yerlerde içme ve kullanma suları için alınacak ücret, en düşük tarifenin işyerleri için yüzde 50'sini, konutlar için yüzde 25'ini geçmeyecek şekilde belirlenecektir

Vergi Usul Kanunu uyarınca bilanço esasına göre defter tutan mükellefler için bu fıkra da belirtilen muafiyet ve indirimler uygulanmayacaktır. Madde kanunun yayımı tarihi itibarıyla yürürlüktedir.

16 Ekim 2020 tarihinde TBMM'ne Yeni Kanun Teklifi Sunulmuştur

16 Ekim 2020 tarihinde TBMM gündemine giren İşsizlik Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi TBMM Plan ve Bütçe Komisyonunda bazı değişikliklerle kabul edilmiştir. Kanun Teklifiyle, diğer bazı düzenlemeler yanında;

- Varlık Barışı uygulaması yeniden getirilmekte,
- Kesinleşmiş kamu alacakları yeniden yapılandırılmakta,
- Payları Borsa İstanbul'da işlem görmek üzere en az %20 oranında ilk defa halka arz edilen şirketlerin kurumlar vergisi oranının indirimli olarak uygulanması öngörülmekte, ayrıca bütün kurumlar için kurumlar vergisi oranını beş puana kadar indirme konusunda

Cumhurbaşkanına yetki verilmekte,

- Tam mükellef sermaye şirketlerinin kendi hisselerini geri almaları durumunda yapılacak vergi uygulaması düzenlenmekte,
- İhracatın teşvikini amaçlayan yeni bir teşvik unsuru getirilmekte,
- Vergi kanunlarında yer alan ve uygulama süresi 2020 yılı sonu itibarıyla bitecek olan bazı geçici düzenlemelerin süresi uzatılmakta,
- Başka kanunlarda yer alan istisna veya muafiyet düzenlemesinin, gelir/kurumlar vergisi stopajını kapsadığının açıkça yer almadığı durumda, Gelir Vergisi Kanunu'nun geçici 67. maddesi kapsamında stopaj yapılması önerilmekte,
- Kısmi zamanlı çalışanlara gelir vergisi ve damga vergisi istisnası getirilmektedir.

20 Ekim 2020 Tarihli Resmi Gazete'de Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik Yayınlandı

Söz konusu Yönetmelik ile 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı

Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin geçici 16 ncı maddesine yeni bir fıkra eklenmiştir.

Yapılan eklemeye göre, fıkranın yayımı tarihinden önce beyannamesi tescil edilmiş olan ve beyanname ekinde menşe şahadetnamesi bulunmadığı halde menşe esaslı ticaret politikası önlemi veya ek mali yükümlülük gibi diğer mali yükümlülüklerin ödenmediği, eksik ödendiği veya beyan edilmediği tespit edilen eşyanın menşesini tevsik eden uygun bir menşe şahadetnamesinin 20.10.2020 tarihinden itibaren altı aylık süre içerisinde gümrük idaresine ibrazı mümkündür.

Dokümana ulaşmak için tıklayınız

27 Ekim 2020 Tarihli Resmi Gazete’de 10/09/2020 tarihli ve 2019/55 esas sayılı AYM Kararı Yayımlandı

İtiraz konusu uyuşmazlık, Bankacılık Kanunu’nun 143. Maddesinin 6. fıkrasının Anayasa ile koruma altına alınan “Kanun Önünde Eşitlik” ve “Anayasanın Bağlayıcılığı ve Üstünlüğü” ilkelerine aykırı olduğundan hareketle söz konusu fıkranın iptali istemine ilişkindir.

Davanın konusunu Bankacılık Kanunu uyarınca kurulan varlık yönetim şirketinin Harçlar kanunu kapsamında ödemesi gereken harçlar oluşturmaktadır.

Başvuru kararında özetle; varlık yönetim şirketlerinin kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen 5 yıl süresince harç ödemekle yükümlü olmamalarının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı, varlık yönetim şirketlerine tanınan bu istisnanın Anayasa’nın kanun önünde eşitlik ilkesinin ihlal edildiği ileri sürülmüştür.

İptali istenen maddenin ilgili fıkrasında varlık yönetim şirketlerinin yaptıkları işlemler ve bununla ilgili olarak düzenlenen kağıtlar, kuruluş işlemleri de dâhil olmak üzere kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen beş yıl süresince 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre ödenecek damga vergisinden, 492 sayılı Harçlar Kanununa göre ödenecek harçlardan, her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve sigorta muameleleri vergisinden, kaynak kullanımını destekleme fonuna yapılacak kesintilerden ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 39 uncu maddesi hükmünden istisna olduğu kabul edilmiştir.

AYM tarafından; Anayasa’nın 10. maddesi ile korunan “kanun önünde eşitlik ilkesine” ilişkin yapılan değerlendirmede; eşitlik ilkesinin amacına değinilmiş ve aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemek olarak açıklanmış, kanun önünde eşitlik ilkesinin herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmeyeceğini ifade etmiştir. Dolayısıyla varlık yönetim şirketlerine tanınan bu ayrıcalığın Anayasa’ya uygunluğun denetlenirken aynı ya da benzer durumda bulunan kişilere uygulanan muamelenin mevcut olup olmadığının değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Kararda, Bankacılık Kanunu gibi özel kanunlara tabi kurulan varlık yönetim şirketleri ile genel kanun olan 6102 sayılı TTK’ye göre kurulan anonim şirketler arasında bir ayrıcalık olup olmadığı incelenmiştir. Bu itibarla, Bankacılık Kanunu kapsamında kurulan varlık yönetim şirketlerine düzenledikleri kağıtlar sebebiyle belli bir süreyle de olsa harç ödememe imkanının yaratılmış olmasının bir farklılık yarattığı sonucuna ulaşılmıştır.

Ancak AYM, bu istisna değerlendirilirken varlık yönetim şirketlerinin faaliyet konusunun da dikkate alınması gerektiğini belirterek; itiraz konusu kuralla; konusu sorunlu varlıklar ve alacaklar olan hukuki işlemlerden doğacak olan masrafın azaltılması suretiyle bankacılık sektörünün sağlıklı bir şekilde işleyişinin sağlanması ve sürdürülmesi adına kurulan varlık yönetim şirketlerinin teşvik edilmesinin amaçlandığını, dolayısıyla da getirilen istisnanın “nesnel ve makul” bir temele dayanmadığının ileri sürülemeyeceği ifade edilerek, varlık yönetim şirketlerine getirilen harç avantajının Anayasa’nın 10. Maddesinde güvence altına alınan kanun önünde eşitlik ilkesini ihlalini oluşturmayacağı sonucuna varmıştır.

Dokümana ulaşmak için tıklayınız

Uluslararası Vergi Hukuku Haberleri

İspanya

Parlamento Dijital Hizmet Vergisini Onaylamıştır

15 Ekim 2020 tarihinde, İspanyol parlamentosu, kullanıcıların bu hizmetleri sağlayan şirketlerin değer yaratmasına katkıda bulunduğu belirlenen dijital hizmetler için uygulanması amaçlanan dijital hizmet vergisini 4/2020 sayılı Kanunla onaylamıştır.

Dijital Hizmet Vergisi, Katma Değer Vergisi ile uyumlu dolaylı bir vergidir (bu nedenle Vergi anlaşmalarının kapsamına girmemektedir) ve İspanya'da bulunan yerleşik kullanıcılara sağlanan dijital hizmetlere ilişkin bir vergidir.

Dijital Hizmet Vergisi, dijital hizmetlerden (yani çevrimiçi reklamcılık, aracılık ve veri iletimi) kaynaklanan gelirlerle (KDV ve diğer benzer vergiler hariç) % 3 oranında uygulanmaktadır ve aşağıda belirtilen durumlara ilişkin belirli muafiyetler söz konusudur:

- Tedarikçinin aracı olarak hareket etmediği durumlarda mal ve hizmetlerin sağlayıcısının web sitesi üzerinden çevrimiçi mal ve hizmet satışının gerçekleştirilmesi;
- Çevrimiçi aracılık hizmeti çerçevesinde doğrudan

kullanıcılar arasında temel mal veya hizmet tedarikinin sağlanması;

- Arayüzü kullanıcılara sunan kuruluş tarafından sağlanan hizmetlerin tek ve temel amacının dijital içerik, iletişim hizmetleri veya ödeme hizmetleri sağlamak olduğu durumlarda çevrimiçi aracılık hizmetlerinin sağlanması;
- finansal kuruluşlar tarafından düzenlenen mali hizmetlerin sağlanması;
- denetime tabi finansal kuruluşlar tarafından veri aktarım hizmetlerinin sağlanması;
- % 100 doğrudan veya dolaylı katılım suretiyle aynı grubun bir parçasını oluşturan şirketler arasında dijital hizmetlerin sunulması.

Söz konusu vergi, bir önceki yıl dijital hizmet vergisine tabi olarak net geliri 750 milyon Euroyu aşan ve net geliri 3 milyon Euroyu aşan kuruluşlar için geçerlidir. Söz konusu düzenleme ile vergi mükellefleri için Avrupa Birliği içinde yerleşik değilse bir temsilcinin atanması da dahil olmak üzere belirli idari yükümlülükler getirilmektedir.

Söz konusu düzenleme, İspanya'da kullanıcıların cihazlarının konumlandırılmasına izin veren sistemlerin, mekanizmaların kurulmaması

veya anlaşmaların yapılmaması halinde ciddi cezalar öngörmektedir.

Söz konusu düzenleme yayımlandığı tarihten 3 ay sonra yürürlüğe girecektir.

Polonya

Polonya Hükümeti Temettüleri İlişkin Dağıtım Vergisinin Getirilmesini Önermektedir

30 Eylül 2020'de hükümet, parlamentoya kurumlar vergisi mükellefleri için temettü üzerinden alınması planlanan bir vergi tipinin getirilmesini (ryczałt od dochodów spółek kapitałowych) ve vergiden muaf bir yatırım rezervi getirilmesini öngören bir yasa tasarısı sunmuştur.

Temettü üzerinden alınması planlanan verginin ve vergiden muaf rezervin getirilmesi, Polonya ekonomisinin gelişimini canlandırmayı ve yatırımları teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Ek olarak, temettü üzerinden alınması planlanan verginin getirilmesi, küçük ve orta ölçekli şirketlerin likiditesini desteklemek ve vergi uyumluluk yüklerini en aza indirmek anlamına gelmektedir.

Uluslararası Vergi Hukuku Haberleri

Dağıtım vergisi

Kamuoyu yoklamasının ardından, hükümet temettü üzerinden alınan verginin kapsamında bazı değişiklikler yapmıştır. Yapılan değişiklikler aşağıdaki şekildedir:

- temettü vergisinin uygulanması için gelir eşiği 100 milyon Polonya Zlotisi'ne yükseltilmiştir (başlangıçta bu miktar 50 milyon Polonya Zlotisi idi);
 - Hissedar olmayan en az üç çalışanın çalıştırılması zorunluluğu, yalnızca iş sözleşmesi değil, diğer (özel hukuk) sözleşmeler temelinde çalışan kişileri de kapsayacak şekilde genişletilmiştir. Küçük vergi mükellefleri, temettü vergisinin uygulandığı ilk yıl üç yerine bir işçi çalıştırma hakkına sahip olacak; ve
 - 2021'den itibaren temettü vergisi uygulamayı seçen küçük vergi mükellefleri ve yeni başlayanlar, verginin uygulanmasının ilk 2 yılında zorunlu sermaye harcamalarından muaf tutulacaktır.
- Kâr payları, bireysel hissedarlara dağıtıldığı anda, kar payı ve ödenmesi gereken temettü vergisi esas alınarak hesaplanan bir kota düşüldükten sonra % 19 oranında stopaj vergisine tabi olacaktır.

Arjantin

Vergi Planlama Programlarına İlişkin Zorunlu Açıklama Kuralları Vergi İdaresi Tarafından Getirildi

Federal Vergi İdaresi (AFIP), vergi planlama programlarına ilişkin bir açıklama usulü getirmiştir. Getirilen usulün temel özellikleri şunlardır:

- Açıklama usulü, yerel ya da uluslararası kapsamı olan vergi planlama programları için geçerli olacaktır. Yani vergi mükellefinin mali bir avantaj ya da fayda sağladığı bir plan, program, anlaşma veya başka bir eylemin meydana gelmesi gerekmektedir. Avantaj ya da fayda, mükellefin veya ilgili tarafların vergilendirilebilir matrahında uygulanabilecek indirim olarak ifade edilmektedir.
 - Yerel vergi planlama programları; federal vergiler ile yerel bilgi usulüne ilişkin Arjantin'de gerçekleştirilen olayları ifade etmektedir. Uluslararası vergi planlama programları ise sınır ötesi durumlara atıfta bulunmaktadır. Bu kapsamda, AFIP aşağıda örnekleri içeren ayrıntılı olmayan bir liste sunmuştur:
- o Vergi anlaşmalarının suistimal edilmesi

O Daimi işyeri statüsünden kaçınma;

O Çifte vergilendirmeme

O Çifte mukimlik;

O Farklı ülkelerde yer alan işletmeler ve bunların tabi olduğu sözleşme ve finansal araçlara ilişkin hukuki değerlendirme farklılığından kaynaklanan uyumsuzluk uyumsuzlukları ;

O İş birliği içinde olmayan ya da düşük vergili egemenlik alanlarının kullanımı;

O Trustların , özel vakıfların ya da benzer kuruluşların kullanımı; ve

O AFIP'nin internet sitesi üzerinden açıkça belirtilmesi gereken durumlar

20 Ekim 2020 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan ve aynı tarih itibari ile de yürürlüğe giren Açıklama Usulü, 4838 sayılı Genel Önerge ile oluşturulmuştur.

Uluslararası Vergi Hukuku Haberleri

OECD

BEPS 14. Eylem Planı: OECD 2. Aşama Akran Denetimi Gözlem Raporu Sonuçlarındaki Pozitif İlerlemeyi Olumlu Karşıladı

22 Ekim 2020 tarihinde, OECD, akran denetimi değerlendirilmesi ve gözlem süreci kapsamında; Matrah Aşındırma ve Kar Dağıtım Eylem Planının (BEPS) 14. eylem planının asgari standartlarına göre (BEPS Eylem Planına ilişkin ön raporlama yapmak adına) 8 yeni akran denetimi gözlem raporu yayımladı. OECD, Covid-19 salgınının getirdiği zorluklara rağmen, egemenliklerin vergiye ilişkin uyumsuzluklarda BEPS 14 eylem planındaki asgari standartların uygulanması konusunda kararlı olduğunu kabul etmektedir. Yukarıda bahsi geçen 2. Aşama akran denetimi gözlem raporları, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Finlandiya, Kore, Norveç, Polonya, Singapur ve İspanya ile ilgilidir. Raporlar, yakın zamanda geliştirilen MAP İstatistik Raporlama Çerçevesi kapsamında da belirtildiği üzere 1 Ağustos 2017'den 28 Şubat 2019'a kadar geçen süreçteki gelişmeler dikkate alınarak ve 2016, 2017 ve 2018 yıllarına ilişkin Karşılıklı Anlaşma Prosedürü (MAP) istatistiklerinin

birleştirilmesiyle hazırlanmıştır.

2. aşama akran denetimi gözlem raporlarının 8 yeni ana fikri aşağıdaki şekilde özetlenmiştir:

- Çok Taraflı Sözleşme sekiz egemenliğin tamamı tarafından imzalanmış ve bunların beşi tarafından halihazırda onaylanmıştır. Ayrıca, devam etmekte olan ya da sonuçlanmış ikili görüşmeler de yapılmaktadır
- Danimarka, Finlandiya, Kore, Norveç, Polonya, Singapur ve İspanya; bir itirazın yetkili makamlar tarafından haksız olduğuna karar verildiği durumlarda uygulanacak olan bir bildirim/ikili konsültasyon sürecini belgelemiştir.
- İlgili yetkili idare işlevlerine daha fazla çalışan aldı ve/veya MAP vakalarının daha zamanında, etkili ve daha verimli bir şekilde ele alınması adına sekiz egemenliğin hepsinde kurumsal iyileştirmeler yapıldı
- Danimarka, Finlandiya, Kore, Norveç, Singapur ve İspanya MAP davalarının kapatması için gerekli süreyi kısalttı.
- Singapur, anlaşmalarda öngörülmediği durumlarda; tüm MAP anlaşmalarının yerel süre sınırlamalara bakılmaksızın uygulanabilmesi için yasal değişiklikler yaptı

• Danimarka, Finlandiya, Kore, Norveç ve Singapur, MAP kılavuzlarını yayımladı ve güncelledi.

OECD

G20 Maliye Bakanları ve Merkez Bankası Başkanları Pillar One ve Pillar Two Tasarı Çalışmalarını Onayladı

Dijitalleşme nedeniyle karşılaşılan vergi sorunlarına ilişkin olarak yayımlanan OECD Pillar One ve Pillar Two raporlarının bir parçası olarak uzlaşya dayalı bir yaklaşımın sağlanması amacıyla Matrah Aşındırma ve Kar Dağıtım (BEPS) konusunda son yapılan Kapsamlı Çerçeve (Inclusive Framework) çalışması, 14 Ekim 2020 tarihinde G20 Maliye Bakanları ve Merkez Bankası Başkanları tarafından resmen onaylandı.

Uluslararası Vergi Hukuku Haberleri

G20 Maliye Bakanları, Covid-19 salgınının dijital ekonomiden kaynaklı vergi sorunlarının ele alınması çalışmalarının ilerleyişini olumsuz etkilediğini kabul ederken, küresel olarak adil, sürdürülebilir ve modern bir uluslararası vergi sistemi oluşturmak amacıyla Kapsayıcı Çerçeve ve BEPS konusunda daha fazla destek olacaklarını ve iş birliği konusunda daha kararlı olduklarını belirterek, OECD'yi 2021 ortasına kadar uzlaşıya dayalı bir çözüme ulaşma konusunda da teşvik etmiştir.

G20 Maliye bakanları, devam eden Covid-19 salgını göz önüne alındığında, egemenliklerin salgına yanıt vermede farklı aşamalarda olabileceğini kabul ederken, küresel ekonomi ve finansal istikrarın; tamamlayıcı bir yolla mali, parasal ve düzenleyici önlemlerin teşvik edilerek, egemenlik ve merkez bankaları yetkilileriyle tutarlı bir şekilde olması için çalışmalarda bulunmuşlardır. Bununla beraber, G20 Maliye Bakanları, Covid-19 salgının ülkeler ve bölgelerdeki farklı etkilerini de dikkate alarak, uzun vadeli mali sürdürülebilirliğin yanı sıra, gerektiği takdirde sürekli bir uluslararası koordinasyon vasıtasıyla fiyat ve finansal istikrarı sağlamaya taahhüt ettiler.

Son olarak, G20 Maliye Bakanları, gelişmekte olan ülkelerin Covid-19 salgını dolayısıyla sağlık, sosyal ve ekonomik zorlukların üstesinden gelebilmesi adına daha gelişmiş ve sürdürülebilir vergi yönetimi sistemleri oluşturmaları için yardımcı olunması ve aynı zamanda 2020 yılı sonuna kadar Borç Erteleme Hizmeti Girişimi'nin (DSSI) uygulamasına teşvik ederek hangi ülkelerin resmi ikili borç servisi ödemelerini ertelemesine izin verileceği konusunda bir adım atılması gerektiğinin altını çizdiler.

Avrupa Birliği

Brexit: Avrupa Birliği ile Birleşik Krallık, İkamet Hakkının Uygulamasına İlişkin İlk Rapor'da Anlaşma Sağladı

AB ve UK Ortak Komisyonu arasında ikamet hakkının uygulamasına ilişkin ilk raporda anlaşma sağlanmıştır. 23 Ekim 2020 tarihinde yayımlanan rapor, Cayma Anlaşması'nın 18(1) maddesi doğrultusunda, Avrupa Birliği ve Birleşik Krallık'ta ikamet etmeye ilişkin ulusal uygulamadaki önlemlere ilişkin genel bir bakış açısı sağlamaktadır. Raporun, 2021 yılının sonuna kadar en az 3 ayda bir olacak şekilde güncelleneceği öngörülmektedir.

Rapor, Cayma Anlaşması'nın uygulaması ve yürütülmesine ilişkin olarak 19 Ekim 2020 tarihinde gerçekleştirilen AB ve UK ortak komisyonunun dördüncü olağan toplantısı neticesinde kabul edilmiştir. Bu bağlamda, Avrupa Birliği cayma anlaşmasının uygulanmasını sağlamak için özellikle; sınır kontrol noktaları, katma değer vergisi ve Kuzey İrlandalı tacirlerin KDV yükümlülüğü için yapılacak kayıtlara ilişkin konularda Birleşik Krallık'ın alması gerekli bütün önlemler hakkında yaptığı çalışmaların önemli ölçüde hızlandırması talebini şiddetle yinelemiştir.

Ortak Komisyon'un bir sonraki toplantısının Kasım ayı ortasında yapılması kararlaştırılmıştır.

GSG Hukuk

Aylık Vergi Hukuku Bülteni

10/2020 - Sayı 55

www.gsg hukuk.com

Vergi ve gümrük uyumsuzlukları ile ilgili her türlü sorunuz için bizimle iletişime geçebilirsiniz.

*Süleyman Seba Cad.
No :48 BJK Plaza
B Blok K:4 Akaretler
Beşiktaş - İstanbul*

 +90 212 326 68 68

 +90 212 326 68 69

 info@gsg hukuk.com

